

Vojski je Meng-tsi odločen nasprotnik (»Vojska je sploh zavrgljiva«) in zahteva politiko miru. Agresivna vojska mu ni nič drugega kakor pobijanje ljudi: »Če se bojujejo za zemljo, pokrivajo ubiti plano polje, če se bojujejo za mesto, napolnjujejo pobiti mesto. To ima v mislih rek: ,deželo braniti, človeško kri piti' — zločin, za katerega je smrt še premila kazen. Dobre bojnike naj zadene najhujša kazen, takoj za temi one, ki vladarje aliirajo (za vojsko), nato pa one, ki povečujejo goličave in obremenjujejo ljudstvo z neobdelano deželo.«

Največje blagostanje države je sloga njegovih elementov, harmonija nižjih in višjih. Da se ta ohrani, morajo vsi živeti tako, da imajo ta princip pred očmi, kajti: »Če zgoraj ni nobenega ideala (tao) v svrhu preskušnje, spodaj nobenega zakona v svrhu spoštovanja, dvor ne veruje tau, rokodelec ne veruje meri, plemenitnik se pregrešuje zoper pravičnost, priprosti človek zoper kazenske zakone. Da se mesto (država) dalje vzdrži, je le srečen slučaj.«

(Konec prih.)

Kako je mrtev ta jesenski dan ...

Kako je mrtev ta jesenski dan,
kako je prazna, tožna ta ravan!
Črez njo hrumeč viharji ne vihrajó,
črez njo šušteč zefirji ne pihljajo,
nad njo ne lomi v gromu se nebo,
nad njo ne sije solnčece ljubo.
Ah, solnce jasno, vihre črne spe,
in blede té megle srce moré . . .

In to življenje mrtvo se mi zdi.
Za uro ura leno se vrsti . . .
Nesreč viharji dni mi ne kalijo,
veselja žarki vanje ne žarijo.
Tišina . . . mir . . . Nad poljem vse molči . . .
Ni solnčnih žarkov, vihre, gromov ni.
Ah, solnce jasno, vihre črne spe,
in blede té megle srce moré . . .

Ivo Šorli.

